

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ስድሳ ዘጠኝ

የትውልድ ዙርን መግለጥ፡ የአድቪንቲዥም አራቱ እርኩሶቶች

Jeff Pippenger

2024-02-02

እግዚአብሔር ፈጽሞ አይለወጥም፤ ስለዚህም አድቪንቲዥም በአራተኛው ትውልዱ ይፈረድበታል።

“ከጎኑም የጸሐፊ ቀለም ቀንድ ያለውን በበፍታ የተለበሰውን ሰው ጠራው፤ እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፡- በከተማይቱ መካከል፣ በኢየሩሳሌም መካከል ለፍሰህ ሂድ፤ በመካከልም ስለሚደረጉት ርኩሶቶች ሁሉ የሚቃድሩት የሚያለቅሱትን ሰዎች በግንባራቸው ላይ ምልክት አኑር። ለሌሎቹም እኔ ስሰማ እንዲህ አለ፡- በከተማይቱ ውስጥ እርሱን ተከትላችሁ ሂዱ፤ መቱም፤ ዓይናችሁ አይራራ፤ አትራራም፤ ሽማግሌዎችንና ወጣቶችን፤ ደናግልንና ሕፃናትን፤ ሴቶችንም ፈጽማችሁ ግደሉ፤ ነገር ግን ምልክቱ ያለበትን ሰው አትቅረቡ፤ ከመቅደሴም ጀምሩ። ከቤቱም ፊት በነበሩት ሽማግሌዎች ጀመሩ።”

“ኢየሱስ የበቀል ልብሶችን ለመልበስና ለእነርሱ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ብርሃን ያልተቀበሉት ላይ በፍርድ ቁጣውን ለማፍሰስ ከሰማያዊው መቅደስ የምሕረት መንበር ሊወጣ ነው። ‘በክፉ ሥራ ላይ የሚፈረደው ፍርድ ፈጥኖ ስለማይፈጸም፤ ስለዚህ የሰው ልጆች ልብ ክፉ ለማድረግ በውስጣቸው ፈጽሞ ተቀናብሮአል።’ ጌታ በእነርሱ ላይ ያሳየው ትዕግሥትና ረጅም መታገሥ ሊያለሰልሳቸው ሲገባ፤ እግዚአብሔርን የማይፈሩና እውነትን የማይወዱ ልባቸውን በክፉ መንገዳቸው ያበረታታሉ። ነገር ግን ለእግዚአብሔር መታገሥ እንኳ ወሰን አለው፤ ብዙዎችም እነዚህን ድንበሮች እየተሻገሩ ነው። የጸጋውን ወሰን አልፈዋል፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ጣልቃ ሊገባና የራሱን ክብር ሊያስጠብቅ ይገባዋል።”

ስለ አሞራውያን ጌታ እንዲህ አለ፡- “በአራተኛው ትውልድ ወደዚህ እንደገና ይመለሳሉ፤ የአሞራውያን ኃጢአት ግን ገና አልሞላምና።” ይህ ሕዝብ በጣዎች አምልኮውና በሙስናው የተለየ ቢሆንም፤ የኃጢአቱን ጽዋ ገና አልሞላም ነበር፤ እግዚአብሔርም ፈጽሞ እንዲጠፋ ትእዛዝ አይሰጥም ነበር። ሕዝቡ መለኮታዊ ኃይል በግልጽ ሁኔታ ተገልጦ እንዲታይ ነበር፤ ይህም ምክንያት የሌላቸው እንዲሆኑ ነበር። ርኅሩኅ ፈጣሪ እስከ አራተኛው ትውልድ ድረስ ኃጢአታቸውን ለመታገሥ ፈቃደኛ ነበር። ከዚያም ለበጎ ለውጥ ካልታየ፣ ፍርዶቹ በእነርሱ ላይ ይወርዱ ነበር።

“ወሰን በሌለው ትክክለኝነት ያለው የማይገደብ አምላክ ከሕዝቦች ሁሉ ጋር ያለውን ሒሳብ እስካሁን ድረስ ይጠብቃል። ምሕረቱ በንስሐ ጥሪዎች ሲቀርብ ይህ ሒሳብ ክፍት ሆኖ ይቆያል፤ ነገር ግን ቁጥሮቹ እግዚአብሔር የወሰነውን መጠን በሚደርሱበት ጊዜ የቀጣው አገልግሎት ይጀምራል። ሒሳቡ ይዘጋል። መለኮታዊ ትዕግሥት ያበቃል። ስለ እነርሱ የምሕረት ልመና ከእንግዲህ ወዲህ የለም።”

“ነቢዩ በዘመናት ርዝመት እየተመለከተ ሳለ፣ ይህን ጊዜ በራዕይ ፊት ቀርቦለት ነበር። የዚህ ዘመን አሕዛብ ያልተለመዱ ምሕረቶችን የተቀበሉ ሆነዋል። ከሰማይ በረከቶች መካከል የተመረጡት ለእነርሱ ተሰጥተዋል፤ ነገር ግን የጨመረ ትዕቢት፣ ስግብግብነት፣ ጣዎች አምልኮ፣ ለእግዚአብሔር ንቃት፣ እና ዝቅተኛ ምስጋና ቢስነት በእነርሱ ላይ ተጽፎአል። ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ሂሳብ በፍጥነት እየዘጉናቸው።”

“ነገር ግን እኔን የሚያንቀጠቅጠኝ ይህ ነው፤ ከሁሉ የላቀ ብርሃንና ልዩ መብቶችን የተቀበሉት ሰዎች በሰፊው በሚስፋፋው ኃጢአት እንደተበከሉ ያለው እውነት ነው። በዙሪያቸው ባሉት ዓመፀኞች ተጽእኖ ሥር ብዙዎች፣ እውነትን እንኳ የሚናገሩ መሆናቸውን ከሚናገሩት መካከል እንኳ፣ ቀዝቀዝ ሆነዋል፤ በክፉ ነገር ብርቱ ጅረትም ተሸክመው እየተወሰዱ ነው። በእውነተኛ አምልኮና ቅድስና ላይ የሚጣለው አጠቃላይ ንቃት ከእግዚአብሔር ጋር በቅርብ ያልተባበሩትን ሰዎች ለሕጉ ያላቸውን አክብሮት እንዲያጡ

ያደርጋቸዋል። ብርሃኑን የሚከተሉና እውነትን ከልብ የሚታዘዙ ቢሆኑ ኖሮ፣ ይህ ቅዱስ ሕግ እንዲህ በሚናቅበትና ወደ ጎን በሚተውበት ጊዜ ይበልጥ ውድ ሆኖ በዓይናቸው ይታይ ነበር። ለእግዚአብሔር ሕግ የሚታየው ንቀት ይበልጥ ግልጽ እየሆነ ሲሄድ፣ በጠባቂዎቹና በዓለም መካከል ያለው የመለያ መስመር ይበልጥ ግልጽ ይሆናል። ለመለኮታዊ ትእዛዛት ያለው ፍቅር በአንዱ ወገን ይጨምራል፤ በሌላው ወገን ለእነርሱ ያለው ንቀት እንደሚጨምር መጠን።”

“ችግሩ ፈጥኖ እየቀረበ ነው። በፍጥነት እየጨመሩ ያሉት ምልክቶች የእግዚአብሔር መጎብኘት ጊዜ ቀርቦ እንደደረሰ ያሳያሉ። ምንም እንኳን ለመቅጣት የማይወድ ቢሆንም፣ ነገር ግን ይቀጣል፤ ይህንም ፈጥኖ ያደርገዋል። በብርሃን የሚመላለሱ የሚቀርቡውን አደጋ ምልክቶች ያያሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በመጎብኘት ቀን ሕዝቡን ይሸሸጋል ብለው ራሳቸውን በማጽናናት፣ ጥፋቱን በዝምታ እና ያለ ግዴላሽነት ጠብቀው እንዲቀመጡ አይገባቸውም። ከዚህ የራቀ ነው። ሌሎችን ለማዳን በትጋት መስራት እንደ ግዴታቸው ሊገነዘቡ ይገባል፤ ለእርዳታም በጽኑ እምነት ወደ እግዚአብሔር እየተመለከቱ። ‘የጻድቅ ሰው የሚጻልየው የሙጥኝነት ጸሎት እጅግ ይጠቅማል።”

“የእግዚአብሔርን መልክ የሚያሳይ እርሻ ኃይሉን ሙሉ በሙሉ አልጣለም። የቤተ ክርስቲያን አደጋና ጭንቀት በከፍተኛው ደረጃ በሚደርስበት ጊዜ፣ በብርሃን ውስጥ የቆሙት ትንሹ ቡድን በምድር ውስጥ ስለሚፈጸሙት አስጸያፊ ነገሮች እያለቀሱና እያቃሰቱ ይሆናሉ። ነገር ግን በተለይም ጸሎታቸው ስለ ቤተ ክርስቲያን ይወጣል፤ ምክንያቱም አባላቷ እንደ ዓለም ልማድ እየኖሩ ነው።”

“የዚህ ታማኝ ጥቂቶች ከልብ የሚያቀርቡት ጸሎት ከንቱ አይሆንም። ጌታ እንደ በቀል ፈጻሚ በሚወጣበት ጊዜ፣ እምነትን በንጽሕና ጠብቀው ከዓለምም ነክ ሳይይዛቸው ራሳቸውን ጠብቀው የኖሩትን ሁሉ የሚጠብቅ ደግሞ ይሆናል። እግዚአብሔር የራሱን ምርጫ፣ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ የሚጮኹትን፣ ምንም እንኳን ለረዥም ጊዜ ቢታገሥላቸው በቀል እንዲፈጽሟቸው የተስፋ ቃል የሰጠው በዚህ ጊዜ ነው።”

“ትእዛዙ ይህ ነው፡- ‘በከተማይቱ መካከል፣ በኢየሩሳሌምም መካከል እለፍ፤ በመካከላትዋም ስለሚደረጉት ጽዮኖች ሁሉ የሚያቃስቱና የሚያለቅሱትን ሰዎች በግንባራቸው ላይ ምልክት አድርግ።’ እነዚህ የሚያቃስቱና የሚያለቅሱ ሰዎች የሕይወትን ቃላት ሲያቀርቡ ነበር፤ ገሥጸው ነበር፣ መክረው ነበር፣ ለምነውም ነበር። እግዚአብሔርን ሲያዋርዱ ከነበሩት አንዳንዶች ንስሐ ገቡ ልባቸውንም በእርሱ ፊት አዋረዱ። ነገር ግን የጌታ ክብር ከእስራኤል ተለይቶ ነበር፤ ምንም እንኳን ብዙዎች አሁንም የሃይማኖትን ሥርዓተ ውጭ ማድረግ ቀጥለው ነበር፣ ኃይሉና መገኘቱ ግን ጎድሎ ነበር።” Testimonies, volume 5, 207–210.

በዚህ ክፍል ውስጥ እህት ዋይት የምትጠቁመው የእግዚአብሔር ፍርድ ምሳሌ በኢየሩሳሌም ከተማ ላይ የመጣው ፍርድ ነው፤ እርስዎም በመጨረሻዎቹ ቀኖች የሰባተኛ ቀን አድቤንቲስት ቤተ ክርስቲያንን ትወክላለች። ፍርዱ በእሑድ ሕግ ጊዜ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም በዚያ የእግዚአብሔር ማኅተምና የአውሬው ምልክት ይታተማሉ። የሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት እየጨመሩ የሚሄዱ አራት ርኩሶቶችን ያስለያል። የመጀመሪያው ቁጥር የራእይ ግንዛቤ ምሕረት በሩ ከመዘጋቱ በፊት እንዲሆን አምስተኛውን ቀን፣ ስድስተኛውን ወር፣ የስድስተኛውን ዓመት በመጠቀም ያበረክታል።

ሕዝቅኤል ያን ታሪካዊ መጠቀሻ ማካተት አያስፈልገውም ነበር። በቀላሉ፣ “በቤቴ ተቀምጬ ሳለሁ፣ የይሁዳም ሽማግሌዎች በፊቴ ተቀምጠው ሳሉ፣ በዚያ የጌታ እግዚአብሔር እጅ በላይ ወደቀች” ብሎ ብቻ ሊጽፍ ይችላል ነበር። “666” ከመምጣቱ በፊት ያለውን ቀን መጠቀሱን ግን ያካተተው መሆኑ፣ ለትንቢት ተማሪዎች ትንቢታዊ መጠቀሻ ነው። የአውሬውን ስም ቍጥር ድል ያደረጉ እነዚያ፣ “666” እንደሆነ ያውቃሉ፤ ይህም ምልክት የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ አካል ነው፣ እርሱም የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት ይፈታል። ይህን የሚያውቁትም እነርሱ የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለሆኑ ነው፤ ይህም ዴጥሮስ እንደሚለው፣

“ቀድሞ ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ያልነበራችሁ” የተባሉት ሕዝብ ናቸው።

በ1 ጴጥሮስ ምዕራፍ 2 ውስጥ፣ አሁን የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆኑት “ጌታ ቸር እንደ ሆነ ቀምሰዋል።” እነርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ለመብላት ካልፈቀዱት እነዚያ በተቃራኒው፣ በትንቢታዊ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቃል “የበሉ” ናቸው። ነቢያት ሁሉ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ይናገራሉ፤ በዮሐንስ ምዕራፍ 6 ም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ሥጋውን መብላትና ደሙን መጠጣት እንዳለባቸው መልእክቱን ሰጠ። በዚያ ምዕራፍ፣ ሥጋውን ለመብላትና ደሙን ለመጠጣት ፈቃደኛ ያልሆኑት ደቀ መዛሙርት፣ ይህን በቁጥር 66 አደረጉ።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ብዙዎቹ ከደቀ መዛሙርቱ ወደ ኋላቸው ተመለሱ፣ ከእርሱም ጋር ከዚያ በኋላ አልተመለሱም። ዮሐንስ 6፡66።

በመጨረሻው ዘመን የክርስቶስን ሥጋ የሚበሉና ደሙን የሚጠጡ ጠቢባን፣ ክርስቶስ እንደ ፓልሞኒ አስደናቂው ቆጣሪ መሆኑን ያስተውላሉ፤ ፈርማውም ሲቀርብ ያውቁታል። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት የመክፈቻው ጥቅስ ውስጥ ያለው “665”፣ ለማየት ለሚሹ ሁሉ፣ ቢያንስ ሁለት አስፈላጊ ትንቢታዊ ነጥቦችን እየለየ መሆኑን ያሳያል። የመጀመሪያው መልእክቱ ከእሁድ ሕግ በፊት ያለን የጊዜ ዘመን እንደሚሸፍን ሊገባ የሚገባ መሆኑ ነው። ሁለተኛውም ቁጥሩ “666” በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ካሉት ሁለት ጥቅሶች አንዱ ውስጥ መገኘቱ ሲሆን፣ ይህም በመጨረሻው ዘመን “ጠቢባን” እንደሚያስተውሉ በመለየት የተገለጸ ነው።

እዚህ ጥበብ አለ። አስተዋይነት ያለው የአውሬውን ቍጥር ይቁጥር፤ የሰው ቍጥር ነውና፤ ቍጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው። ራእይ 13፡18።

በመጨረሻዎቹ ቀኖች ዕውቀት በሚበዛበት ጊዜ፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በሚፈታበት ወቅት የሚያስተውሉት “ጠቢባን”፣ “666” አስፈላጊ ትንቢታዊ ምልክት መሆኑን ያውቃሉ፤ ምክንያቱም በቁጥሩ ላይ ድል አግኝተዋልና። ስለዚህ ሕዝቅኤል በምዕራፍ ስምንት በአራት እየጨመሩ በሚሄዱ አስጸያፊ ነገሮች የሚወክል እየተባባሰ የሚሄድ ዓመፅ ያቀርባል። የመጨረሻውም ሰነፎችን ለፀሐይ ሲሰግዱ እንደሚያሳይ በመለየት፣ በመጨረሻዎቹ ቀኖች የኢየሱስ ስምን (አድቪንቲዝም) ፍርድ ያመለክታል። ያ ፍርድ በአራተኛው ትውልድ ውስጥ ይፈጸማል። እነዚህ አራቱ አስጸያፊ ነገሮች የላኦዲቅያ አድቪንቲዝም አራት ትውልዶች ምልክቶች ናቸው።

የመጀመሪያው ትውልድ በ1863 ተጀመረ፣ ይህም በሙሴ “ሰባት ጊዜ” ብሎ በሰጠው መሐለ ላይ የተነሣው ዓመፅ ነበር። ከዚያ ሃያ አምስት ዓመት በኋላ፣ የ1888 ዓመፅ ተገለጠ። ከዚያ ሰላሳ አንድ ዓመት በኋላ፣ በ1919 የተከሰተው ዓመፅ፣ በW. W. Prescott “The Doctrine of Christ” በተሰኘው መጽሐፍ የተወከለ ነበር። ከዚያም ሠላሳ ስምንት ዓመት በኋላ፣ በ1957 “Questions on Doctrine” በተሰኘው መጽሐፍ የተወከለው ዓመፅ ተከናወነ። አሁን እነዚህ አራት የመንገድ ምልክቶች ከሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ከተጠቀሱት አራቱ አስጸያፊ ነገሮች ጋር ለምን እንደሚጣጣሙ ማሳየት እንጀምራለን።

በ1863 ዓ.ም. ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም፣ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት “ራእዩን ጻፍ፣ በሰሌዳዎችም ላይ ግልጽ አድርገህ አቅርበው” የሚለውን ትእዛዝ ፍጻሜ የነበሩትን ሁለቱን ሰሌዳዎች ለመተካት አዲስ ሰንጠረዥ አስገባ። የ1863 ሰንጠረዥ፣ 1260፣ 1290፣ እና 1335 ጋር በሁለቱ ቅዱሳን ሰሌዳዎች ላይ እንደነበረው በትንቢታዊው ስዕላዊ መግለጫ ውስጥ ያለውን “ሰባት ዘመናት” አስወግዶታል። በዕንባቆም ውስጥ ያለው ትእዛዝ፣ ሰሌዳዎቹ (በብዙ ቁጥር) “የሚያነበው ይኖጥ ዘንድ” በሚያስችል ሁኔታ እንደሚታተሙ ያመለክታል። የ1863 ሰንጠረዥ ከትክክለኛው መስፈርት እጅግ ርቆ ስለነበር፣ ከእርሱ ጋር የሚሄድ የማብራሪያ ተጨማሪ ወረቀት እንኳ አስፈላጊው። ያለ ተጨማሪ የማብራሪያ ወረቀት፣ የ1863 ሰንጠረዥን ብቻ በማየት “መኖጥ” አይቻልም ነበር።

ጌታም መልሶ እንዲህ አለኝ፤ ራዕዩን ጻፍ፣ የሚያነበውም በፍጥነት እንዲሮጥ በሰሌዳዎች ላይ ግልጽ አድርገህ ጻፈው። ዕንባቆም 2፡2።

የ1863 ሰንጠረዥ እውነተኛውን ለመሸፈን የተነደፈ ሐሰተኛ ነበር፤ ይህም ዊልያም ሚሊር በሕልሙ እንዳየው ነው። እነዚያ ሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ክርስቶስ ከሕዝቡ ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን ምልክት ነበሩ፤ ይኸውም ሕዝቡ እንደ ምድር አውሬው እውነተኛ ፕሮቴስታንታዊ ቀንድ አቋማቸውን አዲስ በያዙበት ጊዜ ነበር። እነዚያ ሁለቱ ሰንጠረዦች በ1844 በድንገት ወደ መቅደሱ የመጣውን ክርስቶስን እና ሚሊራውያንን መካከል ያለውን የቃል ኪዳን ግንኙነት ምልክት ይወክሉ ነበር፤ እርሱም ሲመጣ እንደ ቃል ኪዳን መልእክተኛ መጣ። ጥንታዊ እስራኤል ዘመናዊቷን እስራኤል ታሳያለች፤ ክርስቶስም ጥንታዊቷን እስራኤል ከግብፅ ባርነት ባወጣት ጊዜ፣ ያ እርሱ ዘመናዊቷን እስራኤል ከአሥራ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት የጳጳሳዊ አገዛዝ ባርነት ሊያወጣት ያለውን ጊዜ አስመሰለ። እህት ዋይት እነዚህን ሁለት ታሪኮች እንደ ተመሳሳይ ታሪኮች መሆናቸውን ደጋግማ ታጻፍለች።

«በእኛ ላይ ያለፉት ዘመናት የተከማቸ ብርሃን እያበራ ነው። የእስራኤል መርሳት ታሪክ ለእኛ ማብራሪያ እንዲሆን ተጠብቆ ተዘግቧል። በዚህ ዘመን እግዚአብሔር ከእያንዳንዱ አሕዛብ፣ ወገንና ቋንቋ ለራሱ ሕዝብ ለመሰብሰብ እጁን ዘርግቶአል። በምጽአት እንቅስቃሴም ለርስቱ ሠርቶአል፤ እስራኤላውያንን ከግብፅ በመምራት እንደ ሠራላቸው እንዲሁ። በ1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የሕዝቡ እምነት፣ እንደ ዕብራውያን በቀይ ባሕር ዘንድ እንደ ተፈተነው ሁሉ፣ ተፈትኖአል።» Testimonies, volume 8, 115, 116.

ጌታ ከጥንታዊቱ እስራኤል ጋር ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ የቃል ኪዳኑን ግንኙነት ለመወከል ሁለት ጽላቶችን ሰጣት። ጌታ ከዘመናዊቱ እስራኤል ጋርም ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ የቃል ኪዳኑን ግንኙነት ለመወከል ሁለት ጽላቶችን ሰጣት። የአሥራ ትእዛዛት ሁለቱ ጽላቶች የዕንባቆምን ሁለት ጽላቶች ይወክላሉ። ከቀይ ባሕር መሸገር ብዙም ሳይቆይ እነዚያን ሁለት ጽላቶች ሰጣቸው፤ ይህንንም እህት ዋይት ከ1844ቱ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጋር ታመሳስለዋለች። ከ1844 ብዙም ሳይቆይ፣ በትንቢታዊ ታሪክ አንፃር፣ ጌታ ሁለተኛውን ጽላት አመጣ። ጥንታዊቱ እስራኤል የእግዚአብሔር ሕግ አደራ ተቀባዮች ሆነች፤ ዘመናዊቱ እስራኤልም የእግዚአብሔር ሕግ ብቻ ሳይሆን የእነዚያ ታላላቅ ትንቢታዊ እውነቶች ደግሞ አደራ ተቀባዮች ሆነች።

እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ለቤተ ክርስቲያኑ፣ እንደ ጥንታዊቱ እስራኤል ያደረገላት ጥሪ ሁሉ፣ በምድር ላይ እንደ ብርሃን እንድትቆም ጠርቶአታል። በእውነት ኃያል መለያ ሰይፍ፣ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ በሦስተኛውም መላእክት መልእክቶች፣ ከቤተ ክርስቲያናትና ከዓለም ለይቶአቸዋል፣ ወደ ራሱም ቅዱስ ቅርበት ለማምጣት። የሕገ አደራ ተቀባዮች አድርጎአቸዋል፣ ለዚህም ዘመን የሚመለከቱትን ታላላቅ የትንቢት እውነቶች ለእነርሱ አደራ ሰጥቶአቸዋል። ለጥንታዊቱ እስራኤል እንደ ተሰጡት ቅዱሳን የእግዚአብሔር ቃሎች፣ እነዚህም ለዓለም ሊገለጡ የሚገባቸው ቅዱስ አደራ ናቸው።” ምስክርነቶች፣ ቅጽ 5፣ 455።

ሁለቱ የመጀመሪያ ትእዛዛት እግዚአብሔር ለጣዖት አምልኮ ያለውን ጥላቻ ያመለክታሉ፤ በእነዚያም ሁለቱ የመጀመሪያ ትእዛዛት ውስጥ እርሱ ፍርድ እስከ ሦስተኛና አራተኛ ትውልድ ድረስ እንዲፈጸም መሆኑን ያመለክታል። ምክንያቱም እርሱ ቅንዓተኛ አምላክ መሆኑን ያስታውቃል።

“ሕገ በዚህ ጊዜ ለዕብራውያን ብቻ ጥቅም ብሎ አልተነገረም። እግዚአብሔር የሕገ ጠባቂዎችና አስጠባቂዎች አድርጎ በመሾሙ እነርሱን አከበራቸው፤ ነገር ግን ይህ ለመላው ዓለም እንደ ቅዱስ አደራ ሊጠበቅ የሚገባ ነበር። የአሥራ ትእዛዛት መመሪያዎች ለሰው ልጆች ሁሉ የተስማሙ ናቸው። ለሁሉም ለትምህርትና ለአስተዳደር ተሰጥተዋል። አሥር ትእዛዛት፣ አጭር፣ ሁሉን የሚያካትቱ እና ሥልጣናዊ ሆነው፣ የሰውን በእግዚአብሔር ፊት እና በባልንጀራው ፊት ያለውን ግዴታ ይሸፍናሉ፤ እነዚህም ሁሉ በፍቅር ታላቅ መሠረታዊ መርህ ላይ የተመሠረቱ ናቸው። ‘አንተም እግዚአብሔርን አምላክህን በሙሉ

ልብህ፡ በሙሉ ነፍስህ፡ በሙሉ ኅይልህ፡ በሙሉም አእምሮህ ትወዳለህ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ፡፡ ሉቃስ 10:27፡፡ ዘዳግም 6:4, 5፤ ዘሌዋውያን 19:18ንም ተመልከት፡፡ በአሥርቱ ትእዛዛት ውስጥ እነዚህ መርሆች በዝርዝር ተገልጠው፤ ለሰውም ሁኔታና ሁኔታዎች ተፈጻሚ እንዲሆኑ ተደርገዋል፡፡

«ከእኔ በፊት ሌሎች አማልክት አይኑሩልህ፡፡»

"የዘላለም አምላክ የሆነው ይሖሳፍ፤ በራሱ የሚኖር፤ ያልተፈጠረው፤ ራሱ የሁሉ ምንጭና ጠባቂ ሆኖ፤ ለከፍተኛ ክብርና አምልኮ የሚገባው እርሱ ብቻ ነው፡፡ ሰው ልጅ በፍቅርም ሆነ በአገልግሎቱ ውስጥ ቀዳሚውን ስፍራ ለማንኛውም ሌላ ነገር እንዳይሰጥ ተከልክሎአል፡፡ ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የሚያሳንስ ወይም ለእርሱ የሚገባውን አገልግሎት የሚያደናቅፍ ማንኛውንም ነገር ብንከብር፤ ያንን ነገር አምላክ እናደርገዋለን፡፡"

"ለአንተ የተቀረጸ ምስል ወይም በላይ በሰማይ ካለ ነገር፤ ወይም በታች በምድር ካለ ነገር፤ ወይም ከምድር በታች ባለው ውኃ ውስጥ ካለ ነገር ምንም አምሳል አታድርግ፤ ለእነርሱም አትስገድ፤ አታገልግላቸውም፡፡"

"ሁለተኛው ትእዛዝ እውነተኛውን አምላክ በምስሎች ወይም በምሳሌያዊ ቅርጾች ማምለክን ይከለክላል፡፡ ብዙ አረማዊ ሕዝቦች ምስሎቻቸው አምላክነት የሚመለከትባቸው ብቻ ምሳሌያዊ ቅርጾች ወይም ምልክቶች ናቸው ብለው ይናገሩ ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እንዲህ ያለው አምልኮ ኃጢአት እንደሆነ ገልጦአል፡፡ ዘላለማዊውን በቁሳዊ ነገሮች ለመወከል የሚደረገው ሙከራ ሰው ስለ እግዚአብሔር ያለውን ግንዛቤ ዝቅ ያደርገዋል፡፡ አእምሮው ከይሖሳፍ ወሰን ከሌለው ፍጹምነት ሲራቅ፤ ከፈጣሪው ይልቅ ወደ ፍጡር ይሳባል፡፡ እናም ሰው ስለ እግዚአብሔር ያለው ግንዛቤ እንደ ዝቅ እያለ፤ እርሱ ራሱ ደግሞ ይዋረዳል፡፡"

"እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቅንዓተኛ አምላክ ነኝ፡፡ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ያለው የቅርብና የተቀደሰ ግንኙነት በጋብቻ ምሳሌ ይወከላል፡፡ ጣዖት አምልኮ መንፈሳዊ ዝሙት ስለሆነ፤ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ያለው መቅሰፍታዊ ቁጣ በተገቢው ሁኔታ ቅንዓት ተብሎ ይጠራል፡፡" አባቶችና ነቢያት፡ 305, 306.

በተለይም የእግዚአብሔር ቅንዓት በጣዖት አምልኮ ላይ ይገለጣል፤ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ የመጀመሪያው ርኩስት "የቅንዓት ምስል" መሆኑም በፍጹም ድንገተኛ ነገር አይደለም፡፡

በስድስተኛውም ዓመት፡ በስድስተኛው ወር፡ በወሩም በአምስተኛው ቀን፡ እኔ በቤቴ ተቀምጬ ሳለሁ፡ የይሁዳም ሽማግሌዎች በፊቴ ተቀምጠው ሳሉ፡ በዚያ የጌታ እግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ወደቀች፡፡ እኔም አየሁ፤ እነሆም፡ እንደ እሳት መልክ ያለ ምስል ነበረ፤ ከወገቡም ጀምሮ ወደ ታች እሳት፡ ከወገቡም ጀምሮ ወደ ላይ እንደ ብርሃን መልክ፡ እንደ አምበር ቀለም ነበረ፡፡ የእጅንም አምሳል ዘረጋ፡ ከራሴም ጠጉር ውስጥ ከአንዲት ጉንጉን ያዘኝ፤ መንፈስም በምድርና በሰማይ መካከል አነሣኝ፡፡ በእግዚአብሔርም ራእይ ወደ ኢየሩሳሌም፡ ወደ ሰሜን የሚመለከተው የውስጠኛው በር ደጅ አመጣኝ፤ በዚያም ለቅንዓት የሚያነሣ የቅንዓት ምስል መቀመጫ ነበረ፡፡ እነሆም፡ በሸለቆ ያየሁትን ራእይ እንደሚመስል፡ የእስራኤል አምላክ ክብር በዚያ ነበረ፡፡ እርሱም፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ አሁን ዓይንህን ወደ ሰሜን አንሣ አለኝ፡፡ እኔም ዓይኖቼን ወደ ሰሜን አነሣሁ፤ እነሆም፡ በመግቢያው ላይ ከመሠዊያው በር በሰሜን በኩል ይህ የቅንዓት ምስል ነበረ፡፡ ሕዝቅኤል 8:1-5፡፡

የቅንዓት ምስል ሕዝቅኤል የታየው ከአራቱ በደረጃ እየጨመሩ የሚሄዱ ርኩሶቶች መካከል የመጀመሪያው ነው፡፡ የቅንዓት ምስል በአድቪንቲዝም ውስጥ እየተባባሰ የሄደው የዓመፀ አራት ትውልዶች መካከል የመጀመሪያው ትውልድ መጀመሪያን ይወክላል፡፡ የመጀመሪያው ትውልድ በ1863 ተጀመረ፡፡

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“እያንዳንዱ ከጥንቱ ነቢያት ለራሳቸው ዘመን ከተናገሩት ይልቅ ለእኛ ዘመን ይበልጥ ተናገሩ፤ ስለዚህም ትንቢታቸው ለእኛ ኃይል ያለው ነው። ‘እነዚህም ሁሉ ለእነርሱ ምሳሌ ሆነው ደረሱባቸው፤ የዓለምም ፍጻሜ ለደረሰባቸው ለእኛ ለምክር ተጻፏ።’ 1 ቆሮንቶስ 10፡11። ‘ለራሳቸው ሳይሆን ለእኛ እንደ ሚያገለግሉ ተገለጧቸው፤ እነዚህም ነገሮች አሁን ከሰማይ በተላከው በመንፈስ ቅዱስ ለእናንተ ወንጌልን በሰበኩላችሁ አማካይነት ተነግረዋችኋል፤ እነዚህንም ነገሮች መላእክት ለማየት ይመኛሉ።’ 1 ጴጥሮስ 1፡12....”

“መጽሐፍ ቅዱስ ለዚህ የመጨረሻ ትውልድ መዝግቦቹን ሰብስቦ አንድ ላይ አስቀምጦአል። በብሉይ ኪዳን ታሪክ ውስጥ የተፈጸሙ ታላላቅ ክስተቶችና ክቡር ግብይቶች ሁሉ በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተደግመው ነበር፤ እንዲሁም እየተደገሙ ናቸው።” Selected Messages, book 3, 338, 339.